

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Herrens Bord

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Herrens Bord", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker:
https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_513-txt-shoot-idm105/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

259

„Hør ci pas mit Ød ter lige,
„Hed det ej, saae ci at ride“!

Kod es paas Hans. Hed da bygge,
I hys Mund ej fundtes Eng!
Ingen enlig Mand se Shoge
Mener, naar han nævne sig,
Almoezt kan unmeligt peale,
Ordet solo sig ej fortale!

Dit er Stort hed Herren lyber:
Diel i Alt hed der er Ham,
I Hand Bond og i Hand Dyber,
I Hand Ded og i Hand Mand;
Men det fra Ham kloft behager,
„Heller givet Ham end tager“!

Dit er meget gaeste Nader,
End en Synder har ferjout,
Konen haver ham forbandet,
Damed er al Saale tend;
Dent til Dael med Legmens Gader
Er Enhoer som Sud fortader;

Darfet tusinbold oekommen,
Da, som mch din egen Haand
Raglede til Køjet Tommer,
Og organ for os din Haand,
Var vort Kied og Blod til Graven,
Medens dit blev Nytaars-Gaven!

Dit var Naade over Maade,
At Du med os hedes' sin,
Det er Kierlighedens Gaade,
At det Dust lig led ornac,
Derfor Det kan cydere
Kierlighed for Son og Fader!

Trofæ Du Dig salenhører
Kan see hem der har Dig kvar,

260

Og sun Kierlighed soetlare
Din Sorsonings Kraft og Bord;
Som for Døler og for Trode,
Som er den ses Hjerte festet!

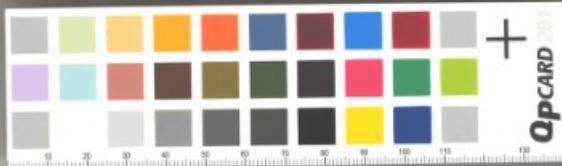
Men hør sun vi feri det find,
At sun Ejteret Dig forstaar?
Hed hør Mand og med hør Krinde
Det jo saa ok taglig gader,
At sun det hed dom si jotte,
Som vi else solo og flotte!

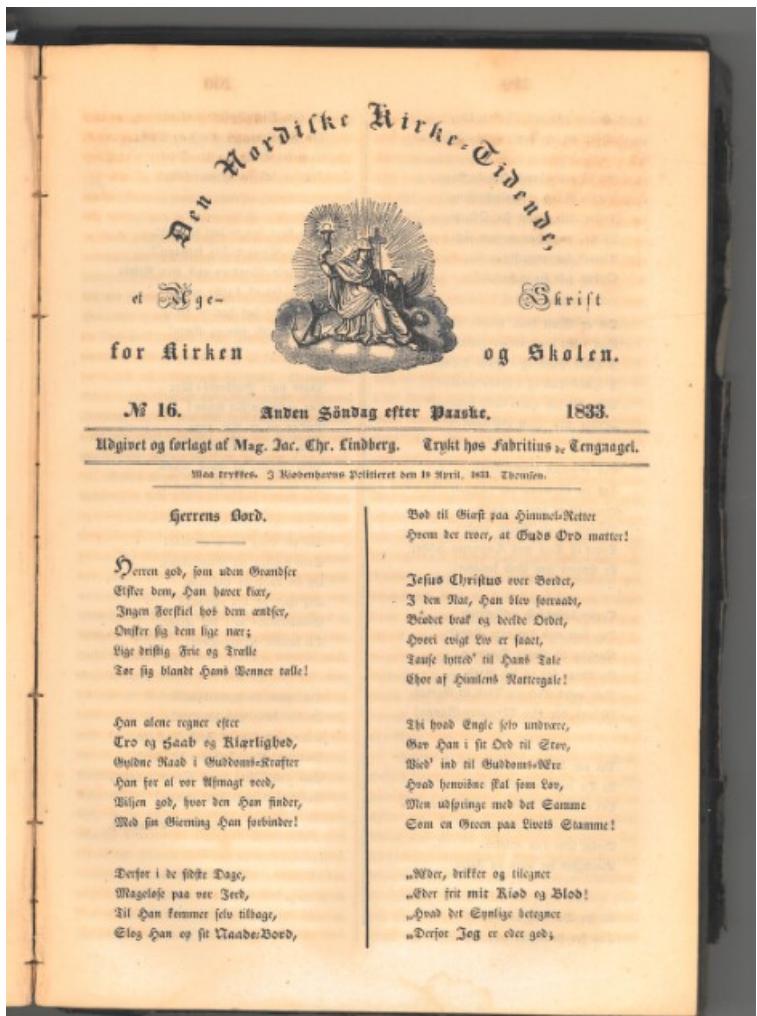
Ingen sige: Gundoms-Wre
Huc ci Mennesket behov!
Guder vil vi alle var,
(Sun, døbare, helb ved Ros)
Sæt Munder af Guds Maade
Loh lan vor Ejteret Saandel

Tolk for Eng da, Enksamel
Som nothig fra Guds-Rang,
Dg for Læge af Melanne
Dig igien til den osfrang!
Sammenknyt os i den Læde,
Du beredte Konge-Sæde!

Kierlighed os sammenmelte
All din Wre, paa dit Ød!
Stab med Dee et Folk af Helle
Paa vett Knaphold om dit Ørd,
Gaa om Dig, mens Ejteret vindre,
Været kan med Synd erindre!

N. F. S. Grundtvig.

M 16. Anden Søndag efter Paaske. 1833.

Udgivet og forlagt af Mag. Chr. Chr. Lindberg. Trykt hos Fabritius, i Tønning.

Maa' tyvten. 3. Mædchenens Politieret den 19 April. 1833. Thiemius.

Herrens Ord.

Hvem god, som uden Brandstof
Efter dem, han havet har,
Ingen fortjist hos dem antser,
Omfør sig dem hje nært;
Vigt drifsig frie og Trolle
For sig blandt hemm' venner sollte!

Han alene regner ejer
Tro og Saab og Klærlighed,
Sydne Saab i Gudomskræfter
Han før al vor Afmagt red,
Miljen god, hvor den han finder,
Med sin Glæning han forbinder!

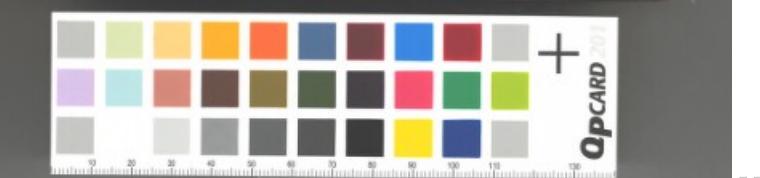
Derfor i de sidste Dage,
Magelok pa vor Tred,
Til han kommer selv tilbage,
Eleg han op sit Naade:Ord,

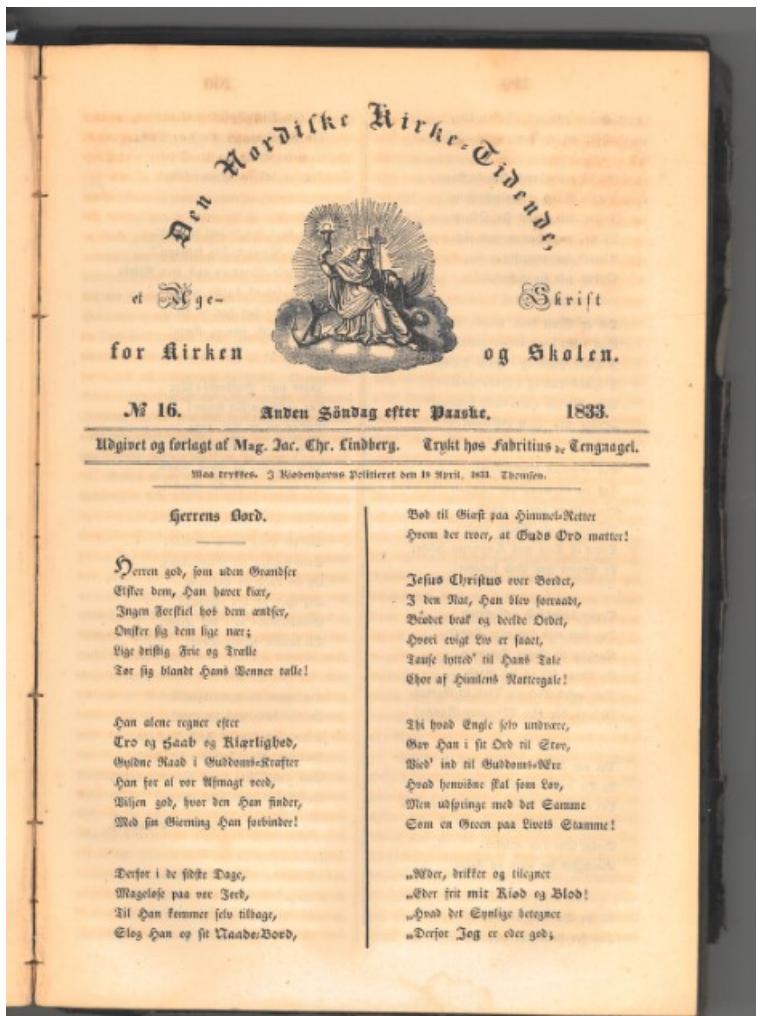
Bod til Gjost paa Himmel:Netter
Hvor det vore, at Guds Ord matter!

Jesus Christus var Sejr,
I den Nat, han blev førtæb,
Sejr hav' ej dæde Ord,
Hvem evigt Vor er saar,
Taupe hvidt' til Hans Tale
Kor af Himmel's Rattigale!

Vi hold Engle solo undre,
Gav han i sit Ord til Stue,
Wed' ind til Gudoms:Re
Hvor hemmede fal som Vor,
Men usprung' med det Samme
Som en Stoen pa Lewis Stanne!

„Oder, drifker og tilgjær!
„Oder frø mit Kjød og Blod!
„Hrad dit Gudlyke betegner
„Derfor Jeg er eder god;

Herrens Ord.

Hvem god, som uden Brandstof
Efter dem, han havde farer,
Ingen forstod hos dem antse;
Omfør sig dem hige nære;
Vigt dristig frie og Trolle
For sig blandt dem venner sollte!

Han alene regner ejer
Tro og Saab og Blærlighed,
Sydne Saab i Gudomskræfter
Han før al vor Afmagt red,
Wilen god, hvor den han finder,
Med sin Glæning han forbinder!

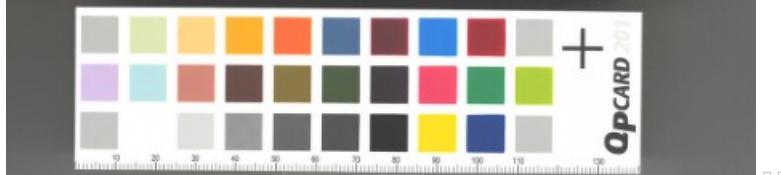
Derfor i de sidste Dage,
Magelok pa vor Tid,
Til han kommer selv tilbage,
Elle han op sit Naade-Vord,

Bod til Gjost paa Himmel-Næter
Hvor der var, at Guds Ord mæter!

Jesus Christus var Sejret,
I den Nat, han blev førtæb,
Bendet var af døde Ordet,
Hvem evigt Vor er saad,
Døfe høred' til hans Tale
Kor af Himmel's Rattigale!

Vi hørd Engle solo undre,
Gav han i sit Ord til Stue,
Wod' ind til Gudoms-Wre
Hvor hemmede sal som Vor,
Men ufrimme med det Samme!
Som en Stoen pa overs Stanne!

„Wder, drifter og tilgjær!
„Wder frø mit Riod og Blod!
„Hrad dit Gudlyke betegner
„Derfor Jeg er eder god;

259

„Hør ci pas mit Ød ter lige,
„Hørd det ej, saae ci at ride“!

Kod es paa Hæns Hæd da bygge,
I hys Mund ej fundtes Eng!
Ingen enlig Mand se Shøge
Mener, naar han nævne sig,
Almægt kan umægt peale,
Ordet solo sig ej fortale!

Dit er Stort hørd Herren lyder:
Diel i Alt hørd der er Hæn,
I Hand Bond og i Hand Dyber,
I Hænd Ded og i Hænd Glæde;
Men det fra Hæn høst behøver,
„Heller givet Hæn end tager“!

Dit er meget ganske Hæde,
End en Synder har ferjout,
Konen haver ham forbandet,
Damed er al Saale tend;
Dent til Diel med Legmens Gader
Et Enhoer som Gud fortæder;

Darfæt tusinbold oekommen,
Da, som mch din egen Haand
Raglede til Kærel Domme,
Og organ for os din Land,
Var vort Ried og Blod til Graven,
Medens dit blev Nytaars-Gaven!

Dit var Raade over Raade,
At Du med ej hæted' sin,
Det er Kærlighedens Gaade,
At det Duff ej led ornæc,
Derfor Det kan ryhede
Kærlighed for Son og Fader!

Tøjfer Du Dig salenhører
Kan see hem der har Dig kvar,

260

Og lun Kærlighed fortære
Din Forsonings Kraft og Bord;
Som for Øster og for Veste,
Som er den ses Hjerte festet!

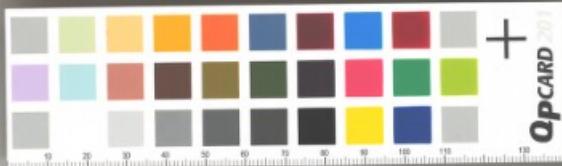
Men hør kan vi fari det finde,
At lun Ejteret Dig fortære?
Men hør Mand og med hør Krinbe
Det jo saa øk taglig gader,
At fun det hød dom si jette,
Som vi else solo ej stæte!

Ingen sige: Gudom - Kre
Hør ej Mennesket behov!
Guder vil vi alle være,
(Kun, døbare, høf ved Ros)
Sæt Minder af Guds Raade
Løs lan vor Ejteret Saandel

Tolk for Eng da, Enbæmel
Som nedsig fra Gud-Rang,
Dg for Læge af Melæne
Dig igien til den osfrang!
Sammenknyt os i den Læde,
Du beredte Konge-Sæde!

Kærlighed os sammenmelte
Til din Kær, paa dit Ød!
Stab med Dee et Folk af Helle
Paa vett Knæ-hold om dit Ørd,
Gaa om Dig, mens Ejteret vindre,
Bæret kan med Hjord erindre!

N. F. S. Grundtvig.

259

„Hør ci pas mit Ød ter lige,
„Hørd det ej, saae ci at ride“!

Kod es paa Hæns Hæd da trygge,
I hys Mund ej fundtes Smig!
Ingen enlig Mand se Shøge
Mener, naar han nævne sig,
Almægt kan umægt peale,
Ordet solo sig ej fortale!

Dit er Stort hørd Herren lyder:
Diel i Alt hørd der er Hæn,
I Hand Bond og i Hand Dyber,
I Hænd Ded og i Hænd Glæde;
Men det fra Hæn høst behøver,
„Heller givet Hæn end tager“!

Dit er meget ganske Under,
End en Synder har ferjout,
Konen haver ham forbandet,
Damed er al Saale tend;
Dent til Diel med Legmens Gader
Er Enhoer som Gud fortidere;

Darfet tusinbold oekommen,
Da, som mch din egen Haand
Raglede til Kærel Domme,
Og organ jor os din Haand,
Var vort Ried og Blod til Graven,
Medens dit blev Nytaars-Gaven!

Dit var Raade over Raade,
At Du med ej hentes sia,
Det er Kærlighedens Gaade,
At det Dust lig led ornac,
Derfor Diet kan cyholder
Kærlighed for Son og Fader!

Tøjfer Du Dig salenhører
Kan see hem der har Dig kvar,

260

Og sun Kærlighed fortære
Din Forsonings Kraft og Bord;
Som for Døler og for Trods,
Som er den ses Hjerte festet!

Men hør sun vi fort det findt,
At sun Ejteret Dig fortærte?
Men hør Mand og med hør Krinbe
Det jo saa øk taglig gader,
At sun det hød dom si jette,
Som vi else solo og flotte!

Ingen sige: Gudom - Kre
Hør ej Mennesket behov!
Guder vil vi alle være,
(Sun, døbare, høf ved Ros)
Sæt Munder af Guds Raade
Løs lan vor Ejteret Saandel

Tolk for Erig da, Enbksamel
Som nedsig fra Gud-Rang,
Dg for Laget af Melanne
Dig igien til den osfrang!
Sammenknyt os i den Læde,
Du beredte Konge-Sæde!

Kærlighed os sammenmelte
Til din Kær, paa dit Ød!
Stab med Dee et Folk af Helle
Paa vort Knæ-hold om dit Bord,
Gaa om Dig, mens Ejteret vindre,
Bæret lan med Hjord erindre!

N. F. S. Grundtvig.

